

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.797/2017/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a Mihó Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Mihó Ferenc) által képviselt felperesnek - a Papp és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. Papp Kornél) által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb követelés érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2017. június 16. napján kelt 6.P.20.144/2017/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alperes jogelődje, a **(alperesi jogelőd neve)** Zrt. (a továbbiakban: alperes) és a felperes 2008. május 30. napján **(kölcsönszerződés száma)**. számmal jelölt deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek egymással, amely alapján az alperes 1 468 800 Ft kölcsönt folyósított a felperesnek a **(gpmű frg.rszm.-a)** forgalmi rendszámú, Peugeot 307 típusú gépjármű megvásárlása céljából. A kölcsönszerződés részét képezte az alperes **(üzletszabályzat száma)**. számú üzletszabályzata (a továbbiakban: Üsz.), amely egyebek között az alábbi - a jelen jogvita és a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns - rendelkezéseket tartalmazza:

IV.7. pont: „Amennyiben az elsődleges biztosíték opció, és az egyedi kölcsönszerződés futamideje 5 évnél hosszabb, úgy Kölcsönbevevő köteles a Hitelező felszólítására az eredeti feltétekkel egyező tartalommal - ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartama legalább a szerződés lejártát követő 3 hónap.”

IV.9. pont: „Amennyiben a Kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a Hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.”

VI.1. pont: „A Kölcsönbevevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvébe a Hitelező javára - a Felek között létrejött szerződésnek megfelelően - a vételi jogot, vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a Hitelező, mint a korlátozás jogosultja részére küldje meg.”

A felek a kölcsönszerződés biztosítékeként az alperes javára opciós jogot alapítottak és adásvételi szerződést kötöttek a kölcsönösszegeből vásárolt gépjárműre. Az opciós szerződés 4. pontja szerint a hitelező a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesítette.

Az opciós szerződés 7. pontjában a felek rögzítették: „a hitelező az e megállapodás szerint alapított vételi jogát abban az esetben gyakorolhatja, ha a kölcsönbevevő a jelen megállapodás 1. pontjában

hivatkozott kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban - az esedékességet követő 15 napon belül - akár részben vagy egészben nem tesz eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá, ha a kölcsönszerződés bármely oknál fogva felmondásra kerül."

A felek a vételi jog biztosítására az opciós joggal terhelt gépjárműre elidegenítési és terhelési tilalmat is kikötöttek (szerződés 6. pont).

Az alperes a 2014. augusztus 19. napján a kölcsönszerződést azonnal hatállyal felmondta, és közölte, hogy az opciós jogát gyakorolni kívánja.

A felperes módosított keresetében - egyebek között- a **(gpjmű frg.rszm.-a)** forgalmi rendszámú, Peugeot 307 típusú gépjármű törzskönyvének kiadására kérte kötelezni az alperest. E kérelme indokaként előadta, az alperes vételi joga lejárt, és mivel a törzskönyv az opciós jogot biztosította, a továbbiakban az alperesnek nincs jogcíme a törzskönyv birtokban tartására, azt köteles a részére kiadni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a törzskönyv birtokban tartása nem kizárólag a vételi jog, hanem a kölcsön atipikus biztosítéka is, amit alátámaszt, hogy az Üsz. IV.9. pontja szerint csak akkor kell kiadnia a törzskönyvet, ha a felperes valamennyi fizetési kötelezettségét teljesítette. Érvelése szerint ezt az álláspontját támasztja alá az Üsz. VI.1. és 3. pontja is. Kifejtette, nem ért egyet a Kúria e tárgyban elfoglalt álláspontjával, az a jelen perben eljáró bíróságot nem köti.

Az elsőfokú bíróság ítéletével - egyebek mellett - kötelezte az alperest a **(gpjmű frg.rszm.-a)** forgalmi rendszámú, Peugeot 307 típusú személygépkocsi törzskönyvének kiadására. Határozatának indokolásában kifejtette, a szerződéses szabadság elvéből következően a feleknek lehetőségük lett volna akként megállapodni, hogy a törzskönyv birtokban tartásának jogát a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékeként kössék ki. A jelen esetben azonban a szerződéses rendelkezések megfogalmazása arra enged következtetni, hogy a felek a vételi jog biztosítékeként állapodtak meg abban, hogy a vételi joggal terhelt gépjármű törzskönyve az alperes birtokába kerül, s mivel a vételi jog gyakorlására biztosított, a szerződéskötéstől számított 5 éves határidő eltelt, az alperesnek nincs jogcíme arra, hogy a törzskönyvet a birtokában tartsa.

Utalt arra, az Üsz. IV.7. pontjában írt, az ismételt vételi jog engedésére vonatkozó szerződési feltétellel azonos tartalmú szerződéses rendelkezés érvénytelensége közérdekű perben megállapításra került, miután e kikötés az 1959-es Ptk. 374. § (2) bekezdésének megkerülésére irányul.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes annak részbeni megváltoztatásával a törzskönyv kiadására irányuló kereset elutasítását kérte, megismételve az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy - az opciós szerződés 6. és az Üsz.VI.1. pontjából következően - az alperes az opciós jog biztosítékeként tarthatta a birtokában a törzskönyvet, és miután az opciós joga az annak alapításától számított öt év elteltével megszűnt anélkül, hogy e jogát gyakorolta volna, nincs jogcíme a felperest, mint a gépjármű tulajdonosát megillető törzskönyv birtokában tartására.

Ugyancsak helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Üsz. alperes által hivatkozott IV.9. pontja - az opciós szerződés 7. pontjával együttesen értelmezve azt - csupán annyit jelent, hogy ha a kölcsönbevevő teljesíti a fizetési kötelezettségeit, a hitelező (az alperes) köteles kiadni a törzskönyvet. Nem jelenti azonban egyúttal azt is - az alperes értelmezésétől eltérően - hogy a hitelezőt csak akkor terheli a törzskönyv kiadásának kötelezettsége, ha a kölcsönbevevő maradéktalanul teljesítette fizetési kötelezettségeit. A fizetési kötelezettségek teljesítése - az Üsz. IV.9. pontja nyelvtani értelme szerint - csak azon esetek egyikét szabályozza, amikor a hitelező nem tagadhatja meg a törzskönyv kiadását. Nem vonható le azonban az érintett kikötés megfogalmazásából az a következtetés, hogy akkor is jogosult lenne azt magánál tartani, ha az e jogosultság alapjául szolgáló vételi joga megszűnt.

Önmagában az, hogy az opciós szerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint az opciós jog megszűnésével az alperes köteles kiadni a törzskönyvet, még nem jelenti azt, hogy a törzskönyv birtokban tartásának joga nem minősülhet az opciós jog biztosítékának.

Az alperes az opciós szerződés 4. pontja alapján vételi jogát a szerződéskötéstől számított 5 éven belül gyakorolhatta. Ehhez képest a 2014. augusztus 19. napján kelt levelében tett erre vonatkozó nyilatkozata elkésett, így az opciós jog az annak alapításától számított öt év elteltével megszűnt anélkül, hogy az alperes e jogát gyakorolta volna, nincs tehát jogcíme a törzskönyv birtokban tartására, annak kiadását nem tagadhatja meg.

Nem ért egyet az ítéletábra az alperesnek azzal a hivatkozásával sem, miszerint a Kúria Pfv.V.21.971/2015/6. számú ítélete okszerűtlen következtetésen alapulna, illetve az ne lenne figyelembe vehető a jogvita elbírálásakor. Épp ellenkezőleg, az ítéletábra mindenben osztja a Kúria álláspontját, nevezetesen, hogy a felek megállapodásának irányadó rendelkezései, azaz az Üsz. IV.9. és VI.1. pontja, valamint az opciós szerződés 6. pontja rendelkezéseiből is az a következtetés vonható le, miszerint egymásra épülő kötelezettségként csak az opció, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom kikényszeríthetősége érdekében került a törzskönyv a hitelező alperes birtokába.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárás során áthárítható költsége nem merült fel, ezért e tekintetben az ítéletábra a döntéshozatalt mellőzte.

Az alperes a fellebbezéséhez kapcsolódó fellebbezési eljárási illetéket leróta, azt a jogorvoslati kérelme sikertelenségére tekintettel viselni köteles (Pp. 78. § (1) bekezdés).

Szeged, 2018. február 13.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró